

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/108 Br
in de klacht nr. 029.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft een hem toebehorende kippenschuur bij verzekeraar verzekerd tegen brand en storm. Op 25 januari 1990 is de kippenschuur door storm ernstig beschadigd. Klager heeft in het kader van de schadeafwikkeling gekozen voor de hem geboden mogelijkheid de bestaande schuur te slopen en te herbouwen. In verband hiermee zijn partijen een aantal voorwaarden overeengekomen. De daarvan opgemaakte en door klager op 7 februari 1992 ondertekende akte houdt – voor zover hier van belang – in dat klager een uitkering ontvangt van (afgerond) f 165.800,-, dat het nieuwe gebouw voor hetzelfde doel als voorheen moet worden gebruikt en dat, indien de herbouw niet op 1 september 1993 is gerealiseerd, de schade alsnog zal worden afgehandeld op basis van de nog vast te stellen verkoopwaarde. Verzekeraar heeft vervolgens een voorschot van f 110.000,- aan klager uitgekeerd.

In het najaar van 1993 is tussen partijen geschil ontstaan over de vraag of klager wel een nieuwe kippenschuur had gebouwd. Verzekeraar heeft tegen klager een vordering ingesteld tot terugbetaling van een deel van het door klager ontvangen voorschot. In die procedure heeft verzekeraar zich op het standpunt gesteld dat klager in strijd met de overeengekomen voorwaarden niet een kippenschuur, maar een manege had gebouwd. Volgens verzekeraar had klager mitsdien geen recht op de herbouwwaarde van f 165.800,-, maar op de verkoopwaarde die door verzekeraar op f 70.000,- is gesteld. Bij vonnis van 5 april 1995 heeft de rechtbank te Zwolle in conventie de vordering van

2000/108 Br

verzekeraar afgewezen en in reconventie de vordering van klager tot betaling van de resterende schade-uitkering toegewezen. In het door verzekeraar tegen dit vonnis ingestelde hoger beroep heeft het gerechtshof te Arnhem bij arrest van 23 april 1996 het vonnis van de rechtbank vernietigd en klager in conventie veroordeeld tot terugbetaling van f 40.000 aan verzekeraar; in reconventie is de vordering van klager afgewezen. Dit arrest is in kracht van gewijsde gegaan.

De klacht

Verzekeraar schaadt de goede naam van het verzekeringsbedrijf door te weigeren het dossier te heropenen en conform de polisvoorwaarden de verkoopwaarde van de in januari 1990 door storm beschadigde kippenschuur vast te stellen. In de procedure die partijen hebben gevoerd, is de verkoopwaarde door verzekeraar gesteld op f 70.000,-. Klager heeft op dit punt geen verweer gevoerd. De rechter is hier dan ook vanuit gegaan. Volgens klager vormt dit echter nog geen rechtvaardiging voor verzekeraar om heropening van het dossier te weigeren. Een goed schadeverzekeraar rondt de schaderegelingsprocedure conform de polisvoorwaarden af en mag zich niet verschuilen achter de omissie van (de vorige advocaat van klager) om in de procedure, die overigens was toegespitst op de vraag of al dan niet herbouwd was, verweer te voeren tegen de door verzekeraar gestelde verkoopwaarde. Dit klemt te meer nu de verschillen in de berekening van verzekeraar (f 70.000,-) en die van de door klager aangewezen expert (f 215.000,-) extreem te noemen zijn.

Het standpunt van verzekeraar

De schadevaststelling is volgens de polisvoorwaarden geschied. Het door klager bij de klaagbrief gevoegde stormverzekeringsreglement van verzekeraar is van toepassing op de onderhavige verzekering evenals het brandverzekeringsreglement van verzekeraar. Bij het vaststellen van de verkoopwaarde is gehandeld in overeenstemming met de in het laatste reglement opgenomen voorwaarden van schaderegeling. Klager is meermalen verzocht een taxateur aan te stellen. Hij heeft geen taxateur aangesteld, noch laten weten het niet eens te zijn met de (door de taxateur van verzekeraar) vastgestelde verkoopwaarde. Volgens de polisvoorwaarden staat de verkoopwaarde hiermee onherroepelijk vast.

Voorts is verzekeraar in de onderhavige kwestie bij arrest van het gerechtshof te Arnhem van 23 april 1996 volledig in het gelijk gesteld. Verzekeraar verwijst in dit verband naar artikel 5 onder c van het reglement van de Raad: De Raad behandelt geen klachten die betrekking hebben op een bij de rechter of bij een andere, ter beslechting van geschillen in de verzekeringsovereenkomst of bemiddelingsovereenkomst aangewezen instantie aanhangige klacht of geschil, dan wel wanneer de rechter of een hiervoor bedoelde instantie reeds over de klacht heeft geoordeeld.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd en nog aangevoerd dat het gerechtshof niet heeft beslist over de

2000/108 Br

verkoopwaarde. Het ging in die procedure over de vraag of al dan niet was herbouwd. Klager heeft voorts nog aangevoerd dat de schaderegelingsprocedure niet is afgerond. Die eindigt met een akte van taxatie die door klager moet worden ondertekend.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht houdt in dat verzekeraar alsnog weigert de verkoopwaarde van het bedrijfspand van klager – en daarmee de betalingsverplichting van verzekeraar ter zake van de schade - vast te stellen op de voet van de bepalingen omtrent schaderegeling in het van toepassing zijnde reglement.
2. Tot de stukken die aan de Raad zijn overgelegd behoort het door partijen genoemde arrest van het gerechtshof te Arnhem, dat op 23 april 1996 tussen hen is geweest. In de slotsom van dit arrest heeft het hof, voorzover hier van belang, overwogen: '[Klager] heeft zich niet gehouden aan de "voorwaarden" van de overeenkomst dat hij een kippenshuur zou herbouwen. Dit betekent dat de schade moet worden afgewikkeld op basis van de verkoopwaarde van het verzekeringsobject (vergoeding van f 70.000,--) als overgebleven mogelijkheid om de schade te regelen. De vordering in conventie wegens onverschuldigde betaling ligt voor toewijzing gereed en de vordering in reconventie moet alsnog worden afgewezen.' Het hof heeft dienovereenkomstig beslist.
3. Uit het voorgaande volgt dat het gerechtshof te Arnhem heeft geoordeeld over de vraag welk bedrag verzekeraar ter afwikkeling van de op 25 januari 1990 ontstane schade aan klager diende uit te keren.
4. In artikel 5 onder c van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen is bepaald, voorzover hier van belang, dat de Raad geen klachten behandelt wanneer de rechter reeds over de klacht heeft geoordeeld. Klager dient mitsdien niet-ontvankelijk te worden verklaard in zijn klacht.

2000/108 Br

De beslissing

De Raad verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht.

Aldus is beslist op 30 oktober 2000 door Mr. R. Herrmann, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. Th. B. ten Kate en Mr. D.H.M. Peeperkorn, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. R. Herrmann)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)